

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1950-1951.

VERGADERING VAN 7 MAART 1951.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1950-1951.

SÉANCE DU 7 MARS 1951.

Verslag van de Commissie van Volksgezondheid en Gezin belast met het onderzoek van het wetsvoorstel tot invoering van een definitieve regeling voor de Belgische tandtechnici.

Rapport de la Commission de la Santé Publique et de la Famille chargée d'examiner la proposition de loi tendant à instaurer un régime définitif en faveur des mécaniciens-dentistes belges.

Aanwezig : Mej. BAERS, voorzitter; Mevr. CISELET, de h. DELMOTTE, Mej. DRIESSEN, de h. KLOCKAERTS, Mevr. LEHOUCQ, de hh. MASSONNET, NEELS, REMSON, Mevr. SPAAK, de hh. STREEL, USELDING, Mevr. VANDERVELDE, de hh. VAN EYNDONCK, VAN HOOVELD, VAN OUDENHOVE, VAN PETEGHEM, VERBERT en VAN HEMELRIJCK, verslaggever.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw Commissie heeft het vraagstuk der tandtechnici zeer grondig onderzocht in de loop van de zittingen 1946-1947, 1947-1948, 1948-1949 en 1949-1950. De gedrukte stukken van de Senaat n° 368 — zitting 1948-1949 (verslag van de h. Coeckelbergh) en n° 218, — zitting 1949-1950 (verslag van de h. Van Hemelrijck) vatten de werkzaamheden der Commissie samen en geven een vrij volledig overzicht van de kwestie.

Het wetsvoorstel n° 96 strekt er toe het beroep van tandtechnicus, d.w.z. het nemen van mondafdrukken en het plaatsen van kunstgebitten, met uitzondering van elke bloedige operatie en elke behandeling die tot de geneeskunde behoort, te laten uitoefenen door hen die, in 1929, konden aantonen dat zij vijf jaar practijk in dat vak hadden.

Vijf jaar practijk in 1929, zonder enige bekwaamheidsproef, zouden dus volstaan om toegang tot dit beroep te verlenen. Nooit heeft uw Commissie, bij haar vroegere besprekingen, overwogen die weg op te gaan. Wel heeft zij zekere mogelijkheden bestudeerd voor de « tandtechnici » om hun toestand te regulariseren, maar die regularisatie was steeds ondergeschikt aan het slagen in een bekwaamheidsproef.

Uw Commissie heeft niet de bedoeling van die opvatting af te zien en verworpt het wetsvoorstel (n° 96) dan ook bij eenparigheid.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
C. VAN HEMELRIJCK.

De Voorzitter,
M. BAERS.

Zie :

Gedr. Stuk van de Senaat :

96 (Zitting 1950-1951) : Wetsvoorstel.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné de façon fort approfondie au cours des sessions 1946-1947, 1947-1948, 1948-1949 et 1949-1950, le problème des mécaniciens-dentistes. Les documents du Sénat n° 368 — session 1948-1949 (rapport de M. Coeckelbergh) et n° 218 — session 1949-1950 (rapport de M. Van Hemelrijck) résument les travaux de la Commission et donnent un aperçu assez complet de la question.

La proposition de loi n° 96 tend à autoriser l'exercice de la profession de mécanicien-dentiste, c'est-à-dire la prise d'empreintes et le placement de la prothèse, à l'exclusion de toute opération sanglante ou relevant de l'art médical, à ceux qui, en 1929, pouvaient justifier de cinq années de pratique dans cette branche.

Cinq années de pratique en 1929, sans aucune épreuve de capacité, suffiraient donc pour donner accès à la profession. Jamais, au cours de ses discussions antérieures, votre Commission n'a envisagé d'entrer dans cette voie. Si elle a étudié certaines possibilités pour les « mécaniciens-dentistes » de régulariser leur situation, cette régularisation était toujours subordonnée à la réussite d'épreuves de capacité.

Votre Commission n'entend pas se départir de cette façon de voir et rejette la proposition de loi (n° 96) à l'unanimité.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
C. VAN HEMELRIJCK.

La Présidente,
M. BAERS.

Voir :

Document du Sénat :

96 (Session de 1950-1951) : Proposition de loi.